

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 41. Borbonii Dux utriusque Regis consiliis adversatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

§. XLI.

Sæcul. XVI.
A.C. 1524.*Borbonii Dux utriusque Regis consiliis
adversatus.*

Equidem hoc foedus firmitatem suam obtinuit, non tamen omnes illius conditiones fuerunt adimpletæ; summus enim Pontifex utpote pacis studiosissimus quicquam ad belli sumptus conferre constanter renuebat, ac Veneti quoque suppetias ferre recusabant: Præterea Borbonii Dux nil magis abhorrebat, quam Angliæ Regem pro Franciæ Monarcha venerari, eidemque propter Provinciam homagium præstare; longe enim ab utroque Rege diversa fovebat consilia; quippe in Provincia hære non intenderat, id vero unum fixum, destinatumque in animo habebat quod superata Tulonensis portus turre, captisque Aquis sextiis aliisque urbibus, continuato felicitatis cursu recta Lugdunum procurreret, indeque usque ad Bituricensem Comitatum penetraret, spe fretus, Forenses, Bellojovienses, Borbonnenses, Marcianos, & Alvernenses, cum omnes ejus jurisdictioni obnoxii essent, certatim illius obsequium professuros; sperabat insuper, fore, ut harum ditionum Nobiles sua ei studia addicerent, atque exercitus sui nume-

G g 3 rum

Sæc. XVI.

A.C. 1524.

rum augerent: plebæi vero utpote nova tributa pertæsi, ultro ad ejus gremium convolaturi essent, hacque via Galliarum Regem prompto auxilio destitutum iri existimabat, si ejus subditos ab impositis vectigalium, ac subsidiorum oneribus eximeret. Verum non eadem erat Cæsaris sententia, qui potius Angliæ Regis quam Borbonii consiliis servire maluerat; Hugo enim Moncada classis, quæ Genuæ instructa erat, Præfectus, Carolum datis literis monuerat, rem summi discriminis esse, si totius Cæsarei exercitus robur cujusdam rebellis arbitrio relinqueretur; timendum enim, ne cum copiis suis Lugdunum usque penetrans demum in Francisci Galliarum Regis gratiam rediret, ejusque potestati Cæsaris exercitum traderet, eo fine, ut junctis cum eo copiis ad Mediolanensem reverteretur Ducatum, illius autem expugnatio nunc eo magis esset expedita, quo certius copiæ, quæ illum tuerentur, abessent; haud melius itaque huic malo occurrendum aiebat, quam si Borbonius maritimam Provinciæ urbem obsidere juberetur, eique duo adjungerentur Belliduces, qui cum eo militaris imperii curam partirentur, ejusque jussis nonnisi in certis casibus obsecundarent, ex quibus

unus

unus maritimis, alter vero terrestribus **Sæcul. XVI.**
 copiis unacum Borbonio præessent. **A.C. 1524.**

§. XLII.

Borbonii indignatio.

Placuit Cæsari, aliisque Moncadæ con-
 siliis, quocirca Borbonius Massi-
 liam obsidere jubebatur; Ast ille acce-
 pto vix mandato fabam sibi cudi suspi-
 cabatur, hancque injuriam iniquiore fe-
 rebat animo, quo jam tertio se a Cæsa-
 re offensum existimabat: Cum vero nec
 precibus, nec querelis demandatum si-
 bi munus a se amoliri posset, quin fidem
 suam magis adhuc suspectam redderet,
 suisque inimicis novam conviciandi an-
 sam præberet, hinc jussis parere com-
 pellebatur.

§. XLIII.

*Provinciam ingressus Massiliam
 obsidet.*

Igitur die vigesima quarta Junii Bor- *Mem du Bel-*
 bonius terrestri itinere exercitum du- *lai l. 2.*
 xit expectatione sua longe minorem; *Guic. l. 15.*
 quippe non nisi tredecim peditum, atque *Paul. Jov.*
 equitum tria millia recensabat. Per- *l. 4 in vita*
 agrabat ergo Niciensem comitatum, in- *Piscarii*
 deque die secunda Julii Provinciam in- *D. Ant. de*
 gressus, Foro-Julium, Antipolim, Gras- *Vera hist. de*
 sam, *Charl. V.*
p. 92.

G g 4 fam,